

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Naar jeg har den Ære og den Pligt og den Ret at komme med Skolelovsforslag og visse andre Forslag, og de maatte medføre en noget forøget Udgift, saa rejser det mange Betæneligheder, megen Protest fra mange Sider. Naar jeg saa ogsaa en Gang imellem har den Ære, den Pligt og den Ret at komme med Lovforslag, der sparer Udgifter, saa er Betænelighederne endnu større og endnu mere mangfoldige. Det er jo ikke første Gang, jeg oplever dette. Den sidste ærede Taler og andre har slaaet paa, at jeg ikke vilde røre ved Statsseminarierne. Jeg har haft den tvivlsomme Fornøjelse for nogle Aar siden at foreslaa en Indskrænkning af Statsseminariernes Antal, en Koncentration af Statsseminarierne, som vilde betyde en stor Besparelse for Statskassen. Lokalpatriotismen overalt, hvor et Statsseminarium skulde nedlægges, rejste sig mod denne Plan og forhindrede dens Gennemførelse. Det er ogsaa en Bemærkning til den ærede sidste Taler.

Naa, man maa jo tage Verden, som den er, og Menneskene og de politiske Partier paa samme Maade, og man kan ikke altid regne med strengt gennemført Logik eller ubetinget Konsekvens, men man har jo Lov til at pege paa Mangel paa Logik og Inkonsekvens.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen begyndte med nogle Bemærkninger om Seminarieloven af 1930 og dens Gennemførelse og fremkom med en Paastand om, at Omkostningerne vilde blive større, end jeg dengang havde meddelt Rigsdagen, at de sandsynligvis vilde blive. Over for en saadan Kritik har jeg gentagne Gange her i Tinget haft Lejlighed til at gøre udførligt Rede for Sagen. Jeg er naturligvis villig til i det kommende Udvalg atter at gøre det, men Sammenhængen er den ganske simple, at mine Beregninger var rigtige nok — jeg havde anslaaet 350 000 Kr. —, og de vil blive fulgt, men det viste sig, at Seminarierne gennem mange Aar var blevet saa forfærdelig forsømt, var i en saa forfalden Tilstand, at naar der nu skulde gennemføres en Nyordning, og man alligevel skulde have disse Omkostninger paa 350 000 Kr., vilde det være klogt at rette paa nogle af de Skavanker, som ikke jeg har Ansvar for, men mine Forgængere gennem mange Aar og Rigsdagen, og *der-ved* vilde Udgifterne blive større.

Derfor var det ogsaa, jeg kom med Lovforslaget om Koncentration, men det faldt jo her. Men mine Beregninger var rigtige nok, det har jeg med klare, rene

Tal gjort Rede for under Finanslovdebatten og vistnok ved anden Lejlighed; saa vidt jeg husker, har jeg gjort det to Gange, og jeg skal gerne gentage det i Udvalget, hvis det ærede Medlem ønsker det. Men jeg afviser, som jeg tidligere har gjort det, Paastanden om, at der skulde have været en Fejl i mine Overslag dengang. Man blander to vidt forskellige Ting sammen, nemlig hvad den nye Seminarielov vil koste, og hvad der allerede trængtes til ved Seminarierne — to helt forskellige Ting.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ligesom det ærede Medlem Hr. Vesterager udtalte sig mod Flytningen af Jonstrup Seminarium til København. De to ærede Ordførere gjorde det paa en noget forskellig Maade, men de vilde det samme, de vilde forhindre denne Flytning. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen spurgte mig, om jeg havde undersøgt, om der ikke var et lignende Borgersind i København, som der nu havde vist sig at være i Ribe. Det ærede Medlem Hr. Vesterager gik videre, han sagde: Man har endogsaa henvendt sig til Ribe for at faa kommunalt Tilskud, mod at Byen saa beholdt sit Seminarium. Nej, der er ikke sket nogen Henvendelse, men paa Grund af nogle Bladrygter, som Ministeriet, som jeg sagde ved Forelæggelsen, ikke har det mindste Ansvar for, men tværtimod meget beklagede — paa Grund af visse Bladrygter om, at der var Tale om at nedlægge Ribe Statsseminarium, har Ribe Byraad henvendt sig til Ministeriet — det er noget ganske andet — og sagt, at de satte saa megen Pris paa at beholde Statsseminariet, at de vilde paatage sig et Offer til dets Bevarelse ved den nødvendige Udvidelse derovre.

Men saa siger det ærede Medlem Hr. Vesterager, at det, der er Tale om i dette Lovforslag, er jo kun, bortset fra de to andre Seminarier, hvis Nedlæggelse skal overvejes i Udvalget, at Jonstrup Seminarium skal flyttes til København. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem, der jo er Lærer eller har været det, ikke formaar at læse et Lovforslag klarere, end han har gjort det. Og jeg maa ogsaa beklage den mærkelige Mangel paa Regnedygtighed fra disse Læres Side, som er kommet for Dagen. Og her drejer det sig endda kun om den lille Tabel, om den allerførste Begyndelse til den lille Tabel.

I Ribe er Stillingen den, at de har et Seminarium, og det vil de beholde. Det faar de ogsaa Lov til ifølge Lovforslaget, men de tilbyder endda at ofre noget for at beholde det. En er lig en. Der sker altsaa ingen